

2. neděle velikonoční B

**Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši.
A tak nikdo u nich nežil v nouzi. (Sk 4,32.34)**

První čtení

Skutky apoštolů 4,32-35

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost. A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

Druhé čtení

1 Jan 5,1-6

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý, kdo miluje Boha Otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží právě v tom, že zachováváme jeho přikázání. Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

Evangelium

Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána!" On

jim však odpověděl: "Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím." Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!" Ježíš mu řekl: "Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili." Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

K zamyšlení

Je potřeba dostatek času, abychom byli schopni slavit dar života. Po té, co si Církev připomněla během čtyřiceti dnů půst a utrpení, zbývá nám jen padesát dní do období letnic, velkého svátku radosti, který ve všech aspektech rozvíjí to, co začalo dnem vzkříšení. Během těchto padesáti dnů připadá velký význam oktávu. Ve staré církevní tradici oslavují ti, kteří byli o velikonoční noci pokřtěni, slavnostní ukončení jejich "hebdomada in albis" – "týdne v bílých šatech", tedy týdne, během kterého se denně účastnili společné slavení eucharistie. Ještě dnes je jako vzpomínka na tyto události nazývána tato neděle "Bílá neděle".

Osm dní po zmrtvýchvstání – dochází k setkání toho, který vstal z mrtvých se svými učedníky. A nevěřící Tomáš je tentokrát s nimi. Je dobře, že existuje tento Tomáš! Tomáš – to je jedna z důležitých částí v každém/každé z nás. Je to ta část, která se ptá a hledá, která je kritická a skeptická, která uvažuje o pro a proti, která si zoufá a má méně důvěry, která má odvahu říci: nevěřím. Je to ta část, která touží po opravdové, hluboké zkušenosti této nové a neuvěřitelné skutečnosti, která chce, aby se dotýkala její duše. Nevěřící Tomáš je připraven skrze své pochybnosti otevřít svou touhu a ochotu pro to nové. A jelikož opravdově pochybuje, tuto pochybnost nepotlačuje ani nepopírá, je skrze toto obdarován skutečným setkáním.

Je to dar, který je určen každému/každé z nás. "Blahoslavení, kteří neviděli, ale uvěřili!" Také my jsme od toho, který z mrtvých vstal, obdarováni – obrazem vdechnutí – duchem životodárnosti, duchem probuzení k životu, který nás lidi chce obdarovat (novou) životní šancí, abychom se mohli znovu nadechnout! Velikonoce nejsou jen jakousi zbožnou připomínkou na zjevení v minulosti. Zkušenost zmrtvýchvstání dokazuje, že je i v současné době účinná pro náš celý osobní život. Vzkříšení může procházet zavřenými dveřmi nečekaně a překvapivě, ve velkých i malých událostech, v každodennosti i skromnosti. Tady a teď se denně uskutečňuje zmrtvýchvstání. "Pán můj a Bůh můj!" – ve všech věcech a zkušenostech mého života. V této radostné 50denní době to znamená pozvání ke zvláštní pozornosti!